



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, OIB: 48074464528, po sutkinji tog suda Katarini Rendulić Vežić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Claudia Zottina, OIB: 77327800003 iz Italije, Treviso Via Morinoni 46/A, 3036 Santa Maria Di Sala, sada na adresi Via Santa Caterina 36, 15060 Castelletto D Orba, Alessandria, Italija, kojeg zastupa punomoćnik, Nikola Prižmić, odvjetnik u Blatu, Ulica 31 br. 19/1, protiv 1.tuženika Franka Bačića, OIB: 14563626275 iz Blata, 10. Ulica br.1 i 2.tužene Maje Bačić, OIB: 54279707827 iz Blata, 10. Ulica br.1, koje oboje zastupa punomoćnik Mark Baničević, odvjetnik u Splitu, Vukovarska 28/I, radi isplate, i po protutužbi 1.tuženika Franka Bačića, OIB: 14563626275 iz Blata, 10. Ulica br.1 i 2.tužene Maje Bačić, OIB: 54279707827 iz Blata, 10. Ulica br.1, koje zastupa punomoćnik Mark Baničević, odvjetnik u Splitu, Vukovarska 28/I, protiv tužitelja Claudia Zottina, OIB: 77327800003 iz Italije, Treviso Via Morinoni 46/A, 3036 Santa Maria Di Sala, sada na adresi Via Santa Caterina 36, 15060 Castelletto D Orba, Alessandria, Italija, kojeg zastupa punomoćnik, Nikola Prižmić, odvjetnik u Blatu, Ulica 31 br. 19/1, radi ništetnosti ugovora sa kojim je spojen spis posl.br.P-1251/2019 u pravnoj stvari 1.tužitelja Franka Bačića, OIB: 14563626275 iz Blata, 10. Ulica br.1 i 2.tužiteljice Maje Bačić, OIB: 54279707827 iz Blata, 10. Ulica br.1, koje zastupa punomoćnik Mark Baničević, odvjetnik u Splitu, Vukovarska 28/I, protiv tuženika Claudia Zottina, OIB: 77327800003 iz Italije, Treviso Via Morinoni 46/A, 3036 Santa Maria Di Sala, sada na adresi Via Santa Caterina 36, 15060 Castelletto D Orba, Alessandria, Italija, kojeg zastupa punomoćnik, Nikola Prižmić, odvjetnik u Blatu, Ulica 31 br. 19/1, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne rasprave zaključene 25. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka i tuženika-tužitelja Franka Bačića, 30. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se 1.tuženiku Franku Bačiću i 2.tuženoj Maji Bačić da tužitelju Claudiu Zottinu plate iznos od 8.000,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku počev od 5. srpnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamata proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se ostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 1.700,00 EUR.

III. Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"Utvrđuje se da je ništetan sporazum/ugovor sklopljen između stranaka 15. studenog 2011."

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Franka Bačića i Maje Bačić koji glasi:

"Utvrđuje se da je ugovor/isprava, koju je na talijanskom jeziku sastavio tuženik, a stranke potpisale, od 31.10.2004., koju je u sporazumu stranaka od 15. 11.2011. označen kao predugovor, nije niti nastao te je bez pravnog učinka.

Utvrđuje se da je ugovor/isprava, koju je na talijanskom jeziku sastavio tuženik, a stranke potpisale, od 31.10.2004.god. koju je u sporazumu stranaka od 15. 11.2011. god. označen kao predugovor, ništetan/ništav te je bez pravnog učinka."

V. Nalaže se tuženiku Claudiu Zottinu isplatiti 1.tužitelju Franku Bačiću i 2.tužiteljici Maji Bačić u solidarnom obliku, iznos od 7.200,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku počev od 22. srpnja 2019. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamata proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

VI. Nalaže se tuženima Franku Bačiću i Maji Bačić da tužitelju Claudiu Zlottinu plate troškove parničnog postupka u iznosu od 1.829,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi podnesenoj sudu 5. srpnja 2018. se navodi da su tužitelj Claudio Zottin i tuženi Franko Bačić i Maja Bačić 15. studenog 2011. sklopili sporazum kojim u bitnom utvrđuju kako će i u kojem vremenu tuženi vratiti tužitelju 20.000,00 EUR koje su od tužitelja dobili kao depozit za kupoprodaju njihovog apartmana u Prižbi 2004. god., a od tada okolnosti su se promijenile pa je taj depozit pretvoren u svojevrsni zajam a što su sve potvrdili ili sklopljenim sporazumom. Nadalje se navodi da su tuženici djelomično ispoštovali ugovor na razne načine, kompenzacijama, djelomičnom uplatom putem bankovnih transakcija, djelomičnom uplatom na ruke tužitelja isplatili 10.300,00 EUR a ostali su dužni isplatiti utuženi iznos sa pripadajućom kamatom. Tužitelj zatim naglašava da se ovdje ne radi o nikakvom zajmu, a što bi bilo suprotno pozitivnim propisima Republike Hrvatske, nego se radi o naplati tužiteljevih novaca koja su preostala od datog depozita za stan. Tužitelj Claudio Zottin zahtijeva da sud tuženima naloži da mu tuženi isplate iznos od 9.700,00 EUR protuvrijednost u kunama na dan isplate.

2. Tuženi Franko Bačić i Maja Bačić u odgovoru na tužbu navode da je iz navoda tužbe posve nejasno koji je smisao spomenutog depozita, kada je formiran i u koju svrhu. Tuženi navode da su od tužitelja od 2004. god. do 2008. god. na ime zajma primili iznos od ukupno 13.000,00 EUR dok su od 2011. do 2016. tuženi na ime povrata zajma isplatili tužitelju ukupno 11.200,00 EUR, tako da se iznos od 6.900,00 EUR od spomenutih 20.000,00 EUR još uvijek nalazi u "depozitu" ali kod tužitelja. Tuženi dalje navode da duguju tužitelju na ime zajma svega iznos od 1.900,00 EUR, međutim tužitelj je svake godine od 2004. do 2017. i to od 1. do 31. kolovoza besplatno boravio u apartmanu tuženih na Prižbi, pa kada se sačini obračun, po dnevnoj cijeni od 60,00 EUR, dobije se iznos od 19.300,00 EUR što sa isplaćenim iznosom od 11.200,00 EUR na ime zajma daje iznos od 30.500,00 EUR. Kada se na isti način, u skladu sa priloženim sporazumom od 15. studenog 2011. uzme u obračun vrijeme od 15 godina, kroz koje bi tužitelj besplatno koristio apartman/stan u vlasništvu tuženika, onda bi to dalo iznos od 27.000,00 EUR ili sa prethodno naznačenim iznosom od 30.500,00 EUR ukupno 57.500,00 EUR, jasno proizlazi da je tužitelj ugovorio za sebe korist koja je u očitom nerazmjeru sa onim što

je on dao tuženicama. Tuženi još navode da su oni supružnici dok je tužitelj njihov kum i dobro mu je bilo poznato njihovo teško materijalno stanje, tako da se u ovom slučaju radi o zelenaškom pravnom poslu kojeg su pretpostavke i posljedice predviđene u članku 329. Zakona o obvezni odnosima.

Tuženi predlažu da sud odbije tužbeni zahtjev i ujedno podnose protutužbu. Zahtijevaju da se utvrdi ništetnim sporazum/ugovor sklopljen između stranaka 15. studenog 2011.

3. Tužitelj Claudio Zottin se protivi protutužbi i u odgovoru na protutužbu navodi da su se stranke upoznale 2000. god. u Prižbi, tužitelj je bio svjedok na vjenčanju tuženih i budući su bili u kumskom odnosu tuženima je posudio iznos od 20.000,00 EUR jer im je prijetila opasnost da im banka zaplijeni kuću, pristao je pomoći ali ne da im posudi novac nego da on želi kupiti od njih apartman za fiksnu cijenu od 25.000,00 EUR, istima je isplatio depozit u iznosu od 20.000,00 EUR, ali do kupoprodaje apartmana nikada nije došlo, tim više 2007. god. tuženi odustaju od sklapanja ugovora. Tužitelj ne zna na koji predugovor se tuženi pozivaju, on zna jedino za sporazum kojeg su stranke sklopile 15. studenog 2011., kojim u bitnom utvrđuje kako će i u kom vremenu tuženici vratiti tužitelju 20.000,00 EUR. Tužitelj tvrdi da tuženi nisu dobili nikakav zajam nego depozit za kupnju apartmana i od tog iznosa su na razne načine, kompenzacijom, djelomičnim uplatama putem bankovnih transakcija, djelomičnim uplatama na ruke tužitelja isplatili 10.300,00 EUR a ostali su dužni isplatiti utuženi iznos sa pripadajućim kamatama. Tužitelj još navodi da za sve vrijeme njegova boravka od 2004. do 2017. god. u apartmanu tuženika u Prižbi nije besplatno boravio, od strane tuženika zaračunat je boravak te je odbijen iznos od duga, a za svoju partnericu je morao plaćati kao za redovne goste.

4. U predmetu ovog suda posl.br.P-1251/2019 tužitelji Franko Bačić i Maja Bačić protiv tuženika Claudia Zottina tužbom podnesenom sudu 22. srpnja 2019. pokrenuli su drugu parnicu. U tužbi navode da je između stranaka 15. studenog 2011. sklopljen sporazum koji je ovjeren kod javne bilježnice Markite Vojvodić dana 17. studenog 2011. broj OV-3326/2011 u kojem je navedeno da su stranke potpisale 31. listopada 2004. predugovor, tek na ročištu u predmetu P-580/18 od 7. svibnja 2019., nakon iskaza svjedokinje Vesne Šarunić, posve jasno da je isprava, koja joj je predočena i predana u sudski spis, upravo isprava koja je prethodno spomenuta iz sporazuma stranka od 15. studenog 2011. Nadalje se navodio da je navedenu ispravu na talijanskom jeziku sačinio tuženik, nakon jednog prijateljskog ručka kad su ga tužitelji zamolili da im učini jednu pozajmicu zbog teškog materijalnog stanja u kojem su se tada nalazili, te su stranke ovu ispravu i potpisale, a pri tome su tužitelji bili uvjerenja da se sadržaj isprave odnosi na nekakvo osiguranje zbog urednog vraćanja duga, što se pokazalo posve pogrešno, jer je tuženik već tada planirao posve nešto drugo tako da je već kod prekinute pozajmice od strane tuženika koju je učinio tužiteljima to bilo posve vidljivo, a što je završilo onim sporazumom od 15. studenog 2011. na kojem je inzistirao tuženik navodeći da će odmah pokrenuti parnicu radi predaje u posjed apartmana. Tužitelji da su bili u uvjerenju kako ta isprava osigurava povratak njihovog duga tuženiku, dok je tuženik tužiteljima iznio svoje zahtjeve te je očito došlo do nesporazuma između shvaćanja sadržaja spomenute isprave od 31. listopada 2004. a to onda znači da nikakav ugovor nije ni nastao kako je to predviđeno odredbom članka 282. Zakona o obveznim odnosima, a u svakom slučaju radi se o izrazito nemoralnom ponašanju tuženika, koji je dobro poznao teško materijalno stanje tužitelja htio ostvariti korist koja mu ne pripada.

Nadalje tužitelji od tuženika traže iznos od 7.200,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti a koji se zahtjev odnosi na vrijeme od 2014. do 2017. god. (kolovoz mjesec) a za koje potraživanje nije nastupila zastara i predstavlja dnevnu naknadu od 60,00 EUR za korištenje apartmana što mjesečno iznosi 1.800,00 EUR a što tuženik iako je sve ove godine koristio apartman, naknadu nije platio. Tužitelji zahtijevaju da se utvrdi da ugovor/isprava, koju je na talijanskom jeziku sastavio tuženik, a stranke potpisale od 31. listopada 2004., koji je u sporazumu stranaka od 15. studenog 2011. označen kao predugovor nije niti nastao te je bez pravnog učinka a podredno da se utvrdi da je isti ugovor-isprava ništetan i bez pravnog učinka te zahtijevaju da se tuženiku naloži da tužiteljima plati iznos od 7.200,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa zakonskim kamatama od podnošenja tužbe.

5. U odgovoru na tužbu tuženik Claudio Zottin navodi da su stranke bili dugogodišnji prijatelji i tuženik je u razdoblju od 2004.god. pa nadalje pozajmio tužiteljima znatna novčana sredstva ukupno oko 25.000,00 EUR, radi kupnje i uređenja apartmana a tužitelji taj iznos nisu vratili u ugovorenom roku do 31. prosinca 2007. niti kasnije. Tuženik navodi da je tijekom boravka kod tužitelja uredno plaćao smještaj, pri čemu su se iznosi i odbijali od glavnog duga, 2011. god. uz pomoć odvjetnika sklopljen je Ugovor o zajmu kojim je utvrđen preostali dug, čime su tužitelji izričito priznali postojanje obveze. Zatim iznosi kronologiju događaja: 2004. tuženik posuđuje tužiteljima iznos od 20.500,00 EUR, sastavlja se pisani dokument na talijanskom jeziku, 31. prosinca 2007. istječe rok za povrat duga, 2004.-2010. tuženik boravi u apartmanima tužitelja, uredno plaća boravak uz dogovor da se iznos odbija od duga, nakon toga tužitelji zabranjuju tuženiku dolazak u apartmane i dalje ne plaćaju dug, 2011. god. sklopljen je formalni ugovor o zajmu kojim se potvrđuje postojanje i visina preostalog duga, nakon 2011. tuženik pokreće postupak radi naplate iznosa od 9.700,00 EUR. Tuženik još navodi da nije iskoristio navodno teško stanje tužitelja, već im je upravo pomogao financijski, omogućivši im kupnju i opremanje četiri apartmana.

6. Rješenjem suda posl.br.P-580/2018-19 od 4. veljače 2026. spojene su parnice posl.br.P-580/2018 i posl.br.P-1251/2019 radi zajedničkog raspravljanja i donošenja zajedničke odluke te se postupak dalje vodi pod posl.br.P-580/2018.

7. Predmet raspravljanja je zahtjev tužitelja Claudia Zottina da mu tuženi Franko Bačić i Maja Bačić isplate iznos od 9.700,00 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja tužbe 5.srpnja 2018. po osnovi sporazuma stranaka sklopljenim 15. studeni 2011. i protutužbeni zahtjev tuženih radi utvrđenja da je isti sporazum ništetan.

Predmet raspravljanja je i zahtjev tužitelja Franka Bačića i Maje Bačić za utvrđenje da je ugovor/isprava pisana na talijanskom jeziku od 31. listopada 2004., koju je u sporazumu stranaka od 15. studenog 2011. označen kao predugovor, nije nastao podredno da je ništetan i bez pravnog učinka te zahtjev da im tuženik po snovi stjecanja bez osnove isplati iznos od 7.200,00 EUR.

8. U dokaznom postupku pročitana je isprava od 15. studenog 2011., na kojem je potpis stranaka ovjeren kod javnog bilježnika broj OV-3326/2011, potvrda Privredne banke Zagreb od 19. prosinca 2011., nalog za plaćanje nadlogodavatelja Maje Bačić od 20. prosinca 2011. i 30. siječnja 2012., potvrde Claudia Zottina od 8. kolovoza 2015., 3. kolovoza 2016. i 1. rujna 2016., isprava na talijanskom jeziku od

31. listopada 2004. prevedena na hrvatski jezik po stalnom sudskom tumaču za engleski i talijanski jezik Maji Šeparović, saslušani su svjedoci Vesna Šarunić i Ivan Vojvodić i saslušan je 1.tuženik-tužitelj Franko Bačić kao parnična stranka.

9. Nije sporno da su tužitelj Claudio Zottin s jedne strane i tuženi Franko i Maja Bačić s druge strane sklopili 2011. god. sporazum na kojem je potpis stranaka ovjeren kod javnog bilježnika Markite Vojvodić iz Blata posl.br.OV-3326/2011 dana 17. studenog 2011. (dalje: sporazum). Iz odredbi tog sporazuma proizlazi da su stranke potpisale 31. listopada 2004. predugovor kojim je Claudio Zottin namjeravao kupiti apartman u kući Danca, Prižba vlasništvo Franka i Maje Bačić, da su se okolnosti promijenile i Franko i Maja Bačić se obvezuju vratiti Claudiu Zottinu 20.000,00 EUR i to iznos od 7.000,00 EUR do 31. prosinca 2011., iznos od 5.000,00 EUR do 30. rujna 2012., iznos od 4.300,00 EUR do 30. rujna 2013. i iznos od 4.000,00 EUR do 30. rujna 2014. (članak 2.sporazuma).

9.1. Prema tvrdnji tužitelja tuženi su vratili iznos od 10.300,00 EUR a ostali su dužni iznos od 9.700,00 EUR. prema tvrdnji tuženih od 2011. do 2016. god. platili su tužitelju ukupno 11.200,00 EUR.

10. Iz priloženih potvrda o uplati kod banke razvidno je da je Franko Bačić na račun primatelja Claudia Zottina kod Privredne banke Zagreb uplatio iznos od 3.000,00 EUR dana 19. prosinca 2011., po nalogu Maje Bačić u korist Claudia Zottina uplaćen je iznos od 3.000,00 EUR po nalogu predanim 20. prosinca 2011., zatim iznos od 1.007,00 EUR po nalogu predanim 30. siječnja 2012., potvrda od 8. kolovoza 2015. tužitelj Claudio Zottin potvrđuje da mu je Franko Bačić izvršio povrat od 2.400,00 EUR na ime duga i to 2013. god. 900,00 EUR, 2014.god. 900,00 EUR i 2015.god. 600,00 EUR, potvrdom od 3. kolovoza 2016. Claudio Zottin potvrđuje da mu je Franko Bačić izvršio povrat od 800,00 EUR na ime duga, potvrdom od 1. rujna 2016. Claudio Zottin potvrđuje da je suglasan da se od duga kojeg Franko Bačić ima prema njemu za 2012. god. oduzme iznos od 900,00 EUR za plaćanje Verc (nečitko).

10.1. Dakle prema navedenim potvrdama i nalogima proizlazi da su tuženi nakon zaključenja sporazuma 2011.god. na ime izvršenja preuzete obveze platili tužitelju sveukupno 11.107,00 EUR.

11. Svjedokinja Vesna Šarunić u svom iskazu navodi da poznaje stranke s obzirom da su ona i suprug 2004. god. kupili nekretninu u Prižbi u naravi dio dvojnog objekta dok je drugi apartman vlasništvo tuženika i već tada tužitelj je bio gost kod obitelji Bačić a negdje 2010. god. tužitelj ju je zamolio da mu pomogne kod prijevoda sa hrvatskog na talijanski jezik koji razumije a radi problema koji su nastali između stranaka. Sastajali su se u apartmanu tuženih u kojem je boravio tužitelj, bilo je ljeta 2010.god. bili su prisutni tužitelj, supružnici Bačić i uvijek njihov prijatelj Ivan Vojvodić, tužitelj je tvrdio da je dao kaparu za kupnju apartmana a tuženi su smatrali da im je novac posuđen i kao rezultat tih razgovora postignut je negdje u studenom 2011. god. sporazum kojeg su supružnici Bačić na hrvatskom jeziku a ona je prevela na talijanski jezik, sporazum je ovjeren kod javnog bilježnika u Blatu a ona ne zna da li je ikako sporazum realiziran jedino joj je negdje u prosincu iste godine u telefonskom razgovoru tužitelj rekao da mu je Franko vratio dio novca a iznos nije rekao, a nakon toga tužitelj je i sljedećih godina u mjesecu kolovozu boravio u

apartmanu tuženih sve do 2015. god., a zasigurno posljednja dva ljeta nije dolazio jer je Franko zabranio dolazak.

12. Svjedok Ivan Vojvodić u svom iskazu navodi da dobro poznaje tužene a sa tuženom Majom Bačić zajedno je radio u brodogradilištu Radež i iz nekog razloga negdje 2007.-2008. posjetio je tužene u njihovoj kući u Blatu te su ga zadržali na večeri kada je i upoznao Claudia Zottina i shvatio da su dobri prijatelji, da se druže od ranije i na zajedničkim večerama. Možda godinu dana nakon toga često se susretao sa tužiteljem i tuženikom Frankom Bačićem koji su ga zamolili da svojim savjetom pomogne riješiti nesuglasice vezano za apartman na Prižbi, prema kazivanju tuženih njima je tužitelj posudio iznos od 13.100,00 EUR s time da je novac isplaćen kroz određeno razdoblje a kad je Franko htio vratiti posuđenih 13.100,00 EUR, Claudio nije htio prihvatiti tvrdeći da nije novac posudio nego da je tim novcem kupio apartman tuženih na Prižbi u kojem je inače boravio, nakon dužih pregovora Claudio je prihvatio da tuženi vrate novac što je rezultiralo sporazumom 2011. god. kojeg je pročitao i savjetovao Franku da ne prihvati za njega nepovoljan sporazum a on ga je ipak prihvatio. Svjedok još navodi da je iz kazivanja stranaka bilo nesporno da je Claudio tuženima isplatio 13.100,00 EUR a prema kazivanju tuženih oni su vratili tužitelju 11.000,00 EUR a nije mu poznato kada su isplate izvršene i način plaćanja a koliko mu je poznato posljednje dvije godine od kako su se odnosi poremetili tužitelj više ne ljetuje u apartmanu tuženih.

13. Tuženik Franko Bačić u svom iskazu navodi da se on i supruga ovdje 2. tužena bave iznajmljivanjem apartmana na Prižbi pa je tako i upoznao tužitelja kada je prvi put kao turist boravio u njihovom apartmanu 2000. god., i nakon toga svake godine sve do 2017. tužitelj je boravio tijekom mjeseca kolovoza u njihovom apartmanu na Prižbi pa su se s vremenom sprijateljili i tužitelj je bio njegov kum na vjenčanju. Nadalje navodi da je 2003. god. zamolio tužitelja da mu posudi 13.000,00 EUR i taj iznos tužitelj mu je posudio a on i supruga obvezali su se da će taj iznosa vratiti tužitelju, a kako nisu mogli vratiti posuđeni iznos ponudio je tužitelju da kupi apartman na Prižbi, iz kupoprodajne cijene namiri dug a njima isplati razliku, na ovu ponudu tužitelj nije pristao jer da nema novaca. Ne zna koje godine tužitelju je platio 11.000,00 EUR i nešto na ime duga s osnove posudbe zatim navodi da tužitelj od 2004. do 2017. svaki osmi mjesec boravi u njihovom apartmanu na Prižbi a za to ništa nije platio, on ga je primio kao gosta a bili su i prijatelji a nije zahtijevao da išta plati jer je mislio da se tako prebija dug. Tuženik Franko Bačić u iskazu navodi da su se pismenim sporazumom tuženi obvezali vratiti tužitelju 20.000,00 EUR a koliko se sjećam u taj iznos uračunate su kamate pa je iznos duga od 13.000,00 EUR narastao na 20.000,00 EUR, a kako je vratio nekih 11.000,00 EUR i tužitelj je besplatno boravio četrnaest godina u njihovom apartmanu u Prižbi cjelokupni dug je namiren pa čak i pretplaćen jer apartman je prvom redu do mora u Prižbi i mjesecu kolovozu cijena najma po danu iznosi prosječno 60,00 EUR što znači da je za cijeli mjesec a kolovoz je turistički najtraženiji bilo moguće ostvariti u zaradu od 1.800,00 do 2.000,00 EUR. Još navodi da je tužitelj 2017.god. rekao da je dug namirio i pretplatio i da bi trebao u buduću nešto platiti za boravak u apartmanu a na što se tužitelj naljutio i više nije dolazio. U dopunskom iskazu tužitelj-tuženik Franko Bačić u svom iskazu još navodi da je u razdoblju od 1. kolovoza 2004. do 31. kolovoza 2017. Claudio Zottin svaki kolovoz besplatno boravio u njegovom apartmanu u Prižbi a naknadu nije naplaćivao upravo iz razloga prebivanja tražbine odnosno na taj način vratio je pozajmljen iznos od 13.000,00 EUR, pored toga vratio je uplatom na račun

iznos od 11.000,00 EUR u obrocima u razdoblju od 2009. do 2011. god. i sveukupno računajući uplatom na račun i kroz besplatni najam tuženiku Claudiu Zlottinu dao je iznos od otprilike 38.000,00 EUR.

14. Nije dakle sporno da su se predmetnim sporazumom tuženi Franko i Maja Bačić obvezali tužitelju Claudiu Zlottinu na ime pozajmljenog iznosa vratiti iznos od 20.000,00 EUR u godišnjim obrocima i da su nakon toga tuženi određen iznos i platili. Tužitelj navodi iznos od 10.300,00 EUR a tuženi navode 11.200,00 EUR, a kako je već prije navedeno proizlazi iz priloženih dokaza da su tuženi nakon potpisivanja sporazuma tužitelju vratili iznos 11.107,00 EUR.

15. Tuženi međutim smatraju da je predmetni sporazum ništetan odnosno da se radi o zelenaškom pravnom poslu. Pored toga tuženi su na ročištu glavne rasprave istakli materijalnopравни prigovor zastare navodeći da prema sporazumu prva i druga rata dospijeva 2011. i 2012. god. a tužba je podnesena 2018. nakon proteka zastarnog roka.

16. Odredbom članka 322. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 121/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22 – dalje: ZOO) propisano je da ugovor koji je protivan Ustavu republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva je ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon ne propisuje što drugo.

16.1. Sud po službenoj dužnosti pazi na ništetnost (članak 327. ZOO), ali u okviru ukupnog rezultata raspravljanja, kada izvedeni dokazi i činjenično stanje pouzdano ukazuju na postojanje kojeg od zakonskih razloga ništetnosti.

17. Iz cjelokupne raspravne građe nedvojbeno proizlazi da je tužitelj tuženima posudio određen novčani iznos kojeg tuženi nisu vratili u dogovorenom roku, da su stranke pregovarale i o kupoprodaji apartmana tuženika na Prižbi ali do kupoprodaje nikada nije došlo i na koncu tuženi su se obvezali vratiti tužitelju iznos od 20.000,00 EUR.

18. Slijedom navedenog predmetnim sporazumom tuženi su preuzeli obvezu prema tužitelju od kojeg su posudili određena novčana sredstva a nisu u dogovorenom roku dug podmirili, suglasno su utvrdili obvezu tuženih u iznosu od 20.000,00 EUR i takav sporazum/ugovor po svom sadržaju nije protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, pa se dakle ne radi o ništetnom pravnom poslu.

18.1. Prema odredbi članka 329. stavak 1. ZOO ništetan je ugovor kojim netko, koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugog, njegovim nedovoljnim iskustvom, lakomislenošću ili zavisnošću, ugovori za sebe ili za nekog trećeg korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugom dao ili učinio, ili se obvezao dati ili učiniti.

19. Jedina određena tvrdnja koju tuženi navode da je njihovo materijalno stanje tada bilo teško a imali su i kreditnu obvezu. Navedena tvrdnja ne može nadomjestiti druge razloga iz članka 329. stavak 1. ZOO, uz ostalo da su bili u stanju neke nužde odnosno takvom ekonomskom ili neekonomskom stanju da im je jedini

izlaz iz tog stanja bio sklopiti za sebe nepovoljan, zelenaški ugovor, ili teškom materijalnom stanju ili stanju zavisnosti, i u konkretnom slučaju ne proizlaze elementi ništetnosti pravnog posla u smislu odredbe članka 329. stavak 1. ZOO.

20. Slijedom navedenog utvrđeno je da su se tuženi Franko i Maja Bačić obvezali tužitelju vratiti iznos od 20.000,00 EUR a koju obvezu su ispunili djelomično i vratili su iznos od 11.107,00 EUR i prema pravilima o redu uračunavanja time su podmirili prvi obrok u iznosu od 7.000,00 EUR sa dospijećem 31.12.2011. i djelomično drugi obrok u iznosu od 4.107,00 EUR, a ostao je nepodmiren drugi obrok u iznosu od 893,00 EUR. Drugi obrok u iznosu od 5.000,00 EUR dospio je 30. rujna 2012. a tužba je podnesena 2018., dakle nakon proteka petogodišnjeg zastarnog roka te je za tražbinu u iznosu od 893,00 EUR nastupila zastara. Prema odredbi članka 214. stavak 1. ZOO zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze.

20.1. Zastara nije nastupila za ostalu tražbinu u iznosu od 8.000,00 EUR jer je iz sporazuma razvidno da iznos od 4.000,00 EUR dospijeva 30. rujna 2013. i zadnji iznos od 4.000,00 EUR dospijeva 30. rujna 2014. a tužba je sudu podnesena 5. srpnja 2018., dakle prije proteka petogodišnjeg zastarnog roka. Podnošenjem tužbe zastara se prekida.

21. Neprihvatljiva je tvrdnja tuženih da se za plaćanje duga računa i naknada od 2004. do 2017. god. u kojem razdoblju u mjesecu kolovozu je tužitelj besplatno boravio u apartmanu tuženih koja po dnevnoj cijeni od 60,00 EUR ukupno iznosi 19.300,00 EUR. Sve da su ugovorne stranke u otplatu duga uračunale i naknadu a takovo što ne proizlazi iz samog sporazuma, onda se to može odnositi na razdoblje prije sklapanja sporazuma 2011. kada su stranke svojom voljom suglasno utvrdile iznos obveze tuženih, dinamiku i način plaćanja. A naknadu za korištenje apartmana nakon 2011. god. tuženi kao tužitelji zahtijevaju svojom tužbom, dakle jednom tvrde da se naknada računa za otplatu duga a onda taj isti iznos naknade zahtijevaju da im tužitelj odnosno tuženik plati.

22. Prema odredbi članka 9. ZOO sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Tuženi Franko i Maja Bačić preuzetu obvezu nisu u cijelosti ispunili i dužni su tužitelju Claudiu Zlottinu platiti preostali iznos od 8.000,00 EUR dok je ostali zahtjev u iznosu od 1.700,00 EUR valjalo odbiti kao neosnovan. Na tako utvrđen iznos tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate na temelju članka 29. stavak 1. ZOO koje tužitelj zahtijeva od dana podnošenja tužbe. Slijedom navedenog presuđeno kao u točki I. izreke.

23. U postupku utvrđeno je da sporazum stranaka od 15. studenog 2011. nije protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva pa nije niti ništetan a nije niti tzv. zelenaški ugovor zbog čega je protutužbeni zahtjev tuženih Franka Bačić i Maje Bačić valjalo odbiti kao neosnovan te je presuđeno kao u točki II.

S obzirom na tužbeni zahtjev tužitelja Franka Bačića i Maje Bačić (dalje: tužitelji Bačić).

24. Tužitelji Bačić smatraju da odredba članka 1. Sporazuma od 15. studenog 2011. predstavlja predugovor sastavljen na talijanskom jeziku kojeg su stranke

potpisale 31. listopada 2004. te zahtijevaju da se utvrdi da predugovor nije ni nastao podredno da je ništetan i bez pravnog učinka.

25. Isprava sastavljena na talijanskom jeziku od 31. listopada 2004. na kojoj inzistiraju tužitelji Bačić po svom sadržaju nema učinak pravnog posla-predugovora. Iz nepotpunog prijevoda na hrvatski jezik zbog nečitкости pojedinih dijelova razabire se da su stranke dogovarale kupoprodaju apartmana, nema nikakvih drugih podataka o nekretnini i da je tuženik tužiteljima Bačić dao novčana sredstva, navedeni je iznos od 25.000,00 EUR, međutim a što je nesporno do kupoprodaje nikad nije došlo nit tuženik Claudio Zlottin polaže neko pravo na apartmanu u vlasništvu tuženika.

26. Nepostojeći ugovori su oni kojima nedostaje jedan ili više bitnih sastojaka za nastanak ugovora. Međutim nepostojeći ugovor nije istoznačnica s ništetnim ugovorom jer se isti sadržajno razlikuju. Kod ništetnih ugovora su bile formalno ispunjene predviđene pretpostavke za nastanak ugovora ali se njihovi učinci anuliraju budući da su protivni Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva. Kod nepostojećih ugovora dakle nisu uopće ispunjene pretpostavke za njihov nastanak, tako da oni i ne postoje, jer nije postignuta suglasnost volja ugovornih strana za njihov nastanak.

27. U konkretnom slučaju isprava-ugovor od 31. listopada 2004. sastavljena na talijanskom jeziku koji tužitelji Bačić nazivaju predugovor ne sadrži bitne sastojke za nastanak ugovora pa ga u tom kontekstu nije moguće niti razmatrati, niti stranke iza takovog predugovora ostvaruju neke zahtjeve te je osnovni zahtjev tužitelja Bačić upravljen na utvrđenje da predugovor nije niti nastao te je bez pravnog učinka i podredni zahtjev za utvrđenje istog ugovora ništetnim i bez pravnog učinka bespredmetan i bez ikakve pravne osnove, zbog čega je takav zahtjev tužitelja odbijen (točka III. izreke).

28. Tužitelji Bačić po osnovi stjecanja bez osnove zahtijevaju da im tuženik Claudio Zlottin plati iznos od 7.200,00 EUR za korištenje njihovog apartmana u kojem je besplatno boravio svaki kolovoz od 2014. do 2017. god.

29. Tuženik Claudio Zlottin tvrdi da je sve vrijeme njegova boravka od 2004. do 2017.god. u apartmanu tuženih u Prižbi naplaćen boravak te je iznos odbijen od duga.

30. Sukladno članku 1111. stavak 1. ZOO stjecanje bez osnove definira se kao prelazak nečije imovine (ili njezinog dijela) pod čime se razumijeva i stjecanje koristi izvršenom radnjom, u imovinu druge osobe bez osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu. U tom slučaju obogaćena strana, odnosno stjecatelj, dužan je vratiti imovinu, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

31. Nije dakle sporno da je tuženik boravio u apartmanu tužitelja Bačić svaki kolovoz u razdoblju od 2014. do 2017. god. (četiri mjeseca).

Iznos naknade nije kompenziran za dug kako tvrdi tuženik jer to evidentno proizlazi iz njegove tužbe i tužbenog zahtjeva iz kojih nedvojbeno proizlazi da

naknada nakon 2011. god. nije uračunata u otplatu duga, tuženik niti ne navodi koji bi to bio iznos.

32. Tuženik je dakle svaki kolovoz od 2014. god. do 2017. god. boravio u apartmanu tužitelja Bačić a naknadu nije platio, pa je tako ostvario nepripadajuću korist u iznosu koji bi inače platio za turistički boravak u iznajmljenom apartmanu u turističkom mjestu. Sud prihvaća da bi prema uobičajnim prilikama naknada za korištenje apartmana iznosila 60,00 EUR dnevno odnosno 1.800,00 EUR mjesečno, što računajući za četiri mjeseca iznosi sveukupno 7.200,00 EUR.

33. Dakle, tuženik kao stjecatelj je dužan stečeno bez osnove vratiti, sa zateznim kamatom od dana stjecanja, odnosno od dana kako su tužitelji zatražili (od dana podnošenja tužbe) zbog čega je odlučeno kao u točki IV. izreke odluke.

34. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi članka 154. stavak 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP).

34.1. Tužitelj Claudio Zlottin uspio je u sporu 82% a uspjeh tuženika 18%. Temeljem odredbe članka 154. stavak 2. ZPP od 82% uspjeha tužitelja oduzima se 18% uspjeha tuženih, te proizlazi da su tuženi Franko Bačić i Maja Bačić dužni tužitelju nadoknaditi 64% parničnog troška.

34.2. Kao potreban tužitelju Claudiu Zlottinu priznat je trošak za sastav tužbe i za zastupanje na ročištima 19. studenog 2018., 7. veljače 2019., 7. svibnja 2019., 25. srpnja 2019., 6. ožujka 2024., 13. lipnja 2024., 25. srpnja 2024., 4. prosinca 2025., 4. veljače 2026., 18. ožujka 2026. i 25. lipnja 2026., za sastav podneska od 7. siječnja 2019., za svaku radnju po 200,00 EUR i za sastav podneska od 4. travnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR, sveukupno 2.650,00 EUR na koji iznos je obračunat PDV u iznosu 662,50 EUR, sveukupno za zastupanje 3.312,50 EUR. Primijenjena je Tbr. 7. toč. 1., Tbr. 8. toč. 1. i 4. i Tbr. 9. toč. 1. u vezi sa Tbr. 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 138/ 2023). Tužitelju Claudiu Zlottinu kao potreban nije priznat trošak sastava podneska od 12. rujna 2022. i zastupanje na ročištu 29. travnja 2026. koje nije održano zbog najavljenog isključenja električne energije radi popravka električne mreže o čemu su punomoćnici stranaka obaviješteni telefonski.

34.3. Od ukupno utvrđenog parničnog troška tuženi su dužni naknaditi tužitelju 64% što iznosi 2.120,00 EUR.

34.4. Tužiteljima Bačić kao potreban priznat je trošak za sastav tužbe u iznosu od 220,00 EUR, za sastav podneska od 28. kolovoza 2019. u iznosu od 50,00 EUR, za sastav žalbe na rješenje u iznosu od 121,00 EUR i pristojba na presudu u iznosu 192,00 EUR, sveukupno 583,00 EUR. Primijenjena je Tbr. 7. toč.1., Tbr. 10. toč. 1. i Tbr. 40. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 138/ 2023). Tužiteljima kao potreban nije priznat trošak sastava podneska od 4. prosinca 2025. jer je iste navode mogao iznijeti na ročištu. Tužitelji Bačić istakli su dva zahtjeva a uspjeli sa jednim pa im je tuženik dužan naknaditi ½ troška u iznosu 291,00 EUR.

35. Kada se trošak priznat tužitelju Claudiu Zlottinu u iznosu od 2.120,00 EUR prebije s troškovima priznatim tužiteljima Bačić u iznosu od 291,00 EUR, tuženi Franko Bačić i Maja Bačić dužni su tužitelju Claudiu Zlottinu naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.829,00 EUR.

Korčuli, 30. srpnja 2026.

S u t k i n j a :

Katarina Rendulić Vežić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana objave presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Broj zapisa: **9-3088b-6a11f**

Kontrolni broj: **0df65-d671e-cde38**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.